

handle det på helt normal vis med Folketingets partier.

Det synes jeg er en forbilledlig og meget, meget åben proces, og jeg er også glad for, at den debat, vi har haft i dag, i højere grad har kunnet komme til at dreje sig om substansen, altså om indholdet, om strategien end om selve formen, for jeg synes, at det er den rigtige måde at gribe det an på i et moderne folkestyre.

Jeg konstaterer også, at der sådan i det store og hele jo i virkeligheden er enighed om hovedelementerne i en strategi for at ruste det danske samfund bedre til at klare udfordringerne fra globaliseringen, og det synes jeg har været meget opløftende.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg beder statsministeren blive på talerstolen. Der er tre medlemmer, der har bedt om ordet i anden omgang, det er hr. Kim Mortensen, fru Marianne Jelved og hr. Steen Gade.

Men først er der to medlemmer, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er først hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Statsministeren har ret i, at det gælder om at sikre Danmark en god placering i globaliseringen, og at den danske politik bidrager til løsning af globale problemer. Derom er der jo faktisk enighed mellem os alle sammen.

Der, hvor uenigheden er, er, når det gælder midlerne, hvad det er for midler, vi skal tage i anvendelse, og jeg vil gerne advare imod to tankegange, som synes at præge Globaliseringsrådets og regeringens arbejde.

Kl. 16.10

Den ene er troen på, at markeds kræfter er langt bedre end en aktiv offentlig politik. Ser vi på de store eksportsucceser, der, hvor Danmark virkelig har klaret sig godt, f.eks. insulineksporten fra Novo Nordisk, høreapparateksporten, vindmølleeksporten, eksporten af fjernvarmerør, så er det eksempler på eksport, der aldrig ville være kommet uden en aktiv offentlig politik, regulering, tilskud, forskning og udvikling.

Den anden tankegang, som jeg vil advare imod, er centralisering og styring af forskningen, nedlæggelse af sektorforskningsinstitutioner, samle alle forskningsinstitutionerne ét sted, fjernelse af en stor del af de frie midler og overlade det til konkurrence. Jeg tror, det er direkte skadeligt. Det er ikke det, man ønsker, og det er

direkte skadeligt for forskningsudviklingen i Danmark. Forskning kan ikke, hvis den skal være produktiv, styres og manipuleres af politikere, uden at det har meget dårlige resultater.

De to advarsler vil jeg gerne give statsministeren.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er bestemt velanbragte advarsler, men ud i et tomt rum, for regeringens politik er ikke, som hr. Svend Auken her prøver at fremstille den.

Vi er faktisk af den opfattelse, at et godt supplement til markeds kræfterne er en aktiv indsats, bl.a. på forskningsområdet. Noget af det, vi arbejder med i Globaliseringsrådet, er at forbedre samspillet mellem den private sektor og den offentlige sektor, når det gælder forskning, f.eks. på miljø- og energiområdet.

Regeringen lægger aldeles ikke op til nogen centralisering og styring af forskningen, hvor politikere skal sidde og manipulere med midlerne – for nu at bruge hr. Svend Aukens udtryk. Det, vi lægger op til, er, at der skal være en øget konkurrence om forskningsmidlerne, sådan at vi er sikre på at få den højeste kvalitet i dansk forskning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hvis man ser på et af de områder, som flere ordførere i dag har peget på der har været et af de mest succesrige, også eksportmæssigt for Danmark, så er det energipolitikens område.

Dér kom der en såkaldt strategi fra regeringen i sommer, som jeg ved at statsministeren kender, og som han er meget begejstret for, der gik ud på, at man afviklede alle de egentlige politiske målsætninger på dette område og sagde, at nu måtte det hele overlades til markeds kræfterne. Det er da et tydeligt eksempel på, at man overlader det til markeds kræfterne i stedet for at opretholde den strategi, der hidtil har givet de gode resultater.

Hvad angår centraliseringen af forskningen, så er det da rigtigt, at Globaliseringsrådet med regeringens støtte arbejder på at nedlægge velfungerende sektorforskningsinstitutioner og lægge dem sammen med universitetsinstitutioner, og det er da også rigtigt, at en betydelig del af de frie midler bliver frataget institutionerne og lagt over i et forskningsstyringsområde, det, ministeren kalder konkurrence.